# THE TORAH SCROLL

at

The Assemblies of God Theological Seminary

Evangel University

# THE TORAH SCROLL

at

The Assemblies of God Theological Seminary
Evangel University

# GENESIS

The scroll and these photos were made available by the generosity
of Ken and Barb Larson of God's Ancient Library.

Photos taken by Kirk Shultz

Edited by William P. Griffin, Ph.D.

Panel identifications by William P. Griffin, Ph.D.

Panel 001 Gen 1.1-3.13a

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר
אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את
האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך
ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא
הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה
פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן
ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את
המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן
אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי
ערב ויהי בקר יום רביעי
ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל
נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב
ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן

ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא
אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל
הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש
חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא
אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי
ערב ויהי בקר יום הששי
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה
אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה
אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל
ארץ החוילה אשר שם הזהב והזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם ושם הנהר
השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם
הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור

והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים
את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ
הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל
אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו
ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
וישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם
זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו
לבשר אחד ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו
ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל
האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן
נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים
לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר
הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע
אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
והייתם כאלהים ידעי טוב ורע ותרא האשה
כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת
וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן
ואירא כי עירם אנכי ואחבא ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך
לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה
אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל
ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית

ID: JS. KBL. 17. 16
GUARDIAN:
Analysis
Photography
Conservation
Appraisal

Panel 002 Gen 3.13b-7.8a

ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר
יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור
אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על
גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין
זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו
עקב אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי
בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל
בך ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה
כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה
אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם
וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את
האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם
וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת
להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ
החיים והאדם ידע את חוה
אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
איש את יהוה ותסף ללדת את אחיו את
הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה
ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה
ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו
ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו
ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד
ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
ולמה נפלו פניך הלוא אם תיטיב שאת ואם
לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו
ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך
ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה
עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את
פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד את
האדמה לא תסף תת כחה לך נע ונד תהיה
בארץ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים
ישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל
מצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
קדמת עדן וידע קין את אשתו ותהר ותלד את
חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם
בנו חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל
ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את
יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם אחיו
יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב וצלה
גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש
נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויאמר למך
לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה
אמרתי כי איש הרגתי לפצעי ויכד לחבורתי כי
שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה ויד
אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו
שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי
הרגו קין ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו
אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה
ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו זכר ונקבה בראם ויברך
אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם וידע
אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את שמו שת ויהיו ימי אדם אחרי
הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה וימת ויחי
שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש
ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת ויחי אנוש תשעים שנה
ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים

ותשע מאות שנה וימת ויחי
קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן
אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו
כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת ויחי מהללאל חמש
שנים וששים שנה ויולד את ירד ויחי מהללאל
אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי מהללאל
חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת
וימת ויחי ירד שתים וששים
שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אחרי
הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה
ויחי ותשע מאות וימת
חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו אתו
מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות
שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואינגו כי לקח
אתו אלהים ויחי מתושלח
שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך
ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים
ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה
ותשע מאות שנה וימת ויחי
למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה
ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים
שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה
וימת ויחי נח בן חמש מאות
שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי כי
החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם
ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת
הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו בארץ
בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים
אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים
אשר מעולם אנשי השם

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל
יצר מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה
כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו
ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי
משל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח
מצא חן בעיני יהוה
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח ויולד נח שלשה בנים
את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את
דרכו על הארץ ויאמר אלהים לנח קץ
כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי
גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
ושלשים תעשה ואני הנני מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת
השמים כל אשר בארץ יגוע והקמתי את בריתי
אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי
בניך אתך ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא
אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו מהעוף
למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחות ואתה קח
לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה אתו
אלהים כן עשה ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל
ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
הזה מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה
הוא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי
לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו
יהוה ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים
על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו
אל התבה מפני מי המבול מן הבהמה הטהורה

ומן הבהמה אשר אינה טהרה ומן העוף וכל
אשר רמש על האדמה שנים שנים באו אל נח אל
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח וידי
לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ בשנת
שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום
רבה וארבת השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא
נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי
בניו אתם אל התבה המה וכל החיה למינה
וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ
למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ויבאו
אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר
בו רוח חיים והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו וידי
המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו
את התבה ותרם מעל הארץ ויגברו המים וירבו
מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים והמים
גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ויגוע
כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם כל
אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
מתו וימח את כל היקום אשר על פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה
ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום
ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
הארץ וישכו המים ויסכרו מעינת תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים וישבו
המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים
מקצה חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש
השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט
והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון
התבה אשר עשה וישלח את הערב ויצא יצוא
ושוב עד יבשת המים מעל הארץ וישלח את
היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני
האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה

ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את
היונה מן התבה ותבא אליו היונה לעת ערב
והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים
מעל הארץ ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד ויהי
באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה
התבה וירא והנה חרבו פני האדמה ובחדש
השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
הארץ וידבר אלהים אל נח
לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי
בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא
אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויצא
נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו ככל החיה
כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ
למשפחתיהם יצאו מן התבה ויבן נח מזבח
ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף
השהור ויעל עלת במזבח וירח יהוה את ריח
הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד
את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר
עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים
את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית
הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש
אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי
לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו
ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חית
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את
נפש האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי
בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ ורבו בה וידבר
אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר ואני הנני
מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם
ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה
לכל חית הארץ והקמתי את בריתי אתכם

ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה
עוד מבול לשחת הארץ ויאמר אלהים זאת
אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל
נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם את קשתי
נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ
והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן
וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל
נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול
לשחת כל בשר והיתה הקשת בענן וראיתיה
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה
בכל בשר אשר על הארץ ויאמר אלהים אל
נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל
בשר אשר על הארץ
ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת
וחם הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאלה
נפצה כל הארץ ויחל נח איש האדמה וישע
כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה
וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני
אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו
על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות
אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו
ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן
ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו
ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו
יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען
עבד למו ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה
וחמשים שנה וימת
ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם
בנים אחר המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס ובני גמר אשכנז וריפת
ותגרמה ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים
מאלה נפרדו אי הגוים בארצתם איש לשונו
למשפחתם בגויהם ובני חם כוש ומצרים ופוט
וכנען ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה
וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן וכוש ילד את
נמרד הוא החל להיות גבר בארץ הוא היה גבר
ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד
לפני יהוה ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך
ואכד וכלנה בארץ שנער מן הארץ ההוא יצא
אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח
ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה

ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת
להבים ואת נפתוחים ואת פתרוסים ואת
כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
כפתרים וכנען ילד את צידן
בכרו ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ואת
הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו
משפחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידן
באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה
ואדמה וצבים עד לשע אלה בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצתם בגויהם ולשם
ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול
בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני
ארם עוץ וחול וגתר ומש וארפכשד ילד את
שלח ושלח ילד את עבר ולעבר ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות
ואת ירח ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה
ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא ואת אופר
ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן וידכי
מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם אלה
בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם
אלה משפחות בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה
נפרדו הגוים בארץ אחר המבול
ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי
בנסעם מקדם ויכוצאו בקעה בארץ שנער וישבו
שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים
ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר
היה להם לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על
פני כל הארץ וירד יהוה לראת את העיר ואת
המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן
עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה
נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו ויפץ יהוה אתם משם על פני כל
הארץ ויחדלו לבנת העיר על כן קרא שמה
בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם
הפיצם יהוה על פני כל הארץ
אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנתים אחר המבול ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה וילד בנים

Panel 004 Gen 11.11b-14.14a

ובנות וארפכשד וחי וחכוש
ושלשים שנה ויולד את שלח וחי ארפכשד
אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבעמאות
שנה ויולד בנים ובנות ושלח
וחי שלשים שנה ויולד את עבר וחי שלח אחרי
הולידו את עבר שלש שנים וארבעמאות שנה
ויולד בנים ובנות ויחי עבר
ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבעמאות
שנה ויולד בנים ובנות ויחי פלג
שלשים שנה ויולד את רעו ויחי פלג אחרי
הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד
בנים ובנות ויחי רעו שדים
ושלשים שנה ויולד את שרוג ויחי רעו אחרי
הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות ויחי שרוג
שלשים שנה ויולד את נחור ויחי שרוג אחרי
הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים
ובנות ויחי נחור תשע ועשרים
שנה ויולד את תרח ויחי נחור אחרי הולידו
את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה
ויולד בנים ובנות ויחי תרח
שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת
הרן ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם
את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט ויכות
הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ויקח אברם ונחור להם נשים שם
אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת
הרן אבי מלכה ואבי יסכה ותהי שרי עקרה
אין לה ולד ויקח תרח את אברם בנו
ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת
אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם וימיו
ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת
תרח בחרן
ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת
האדמה וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו

ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
כנען ויבאו ארצה כנען ויעבר אברם בארץ
עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז
בארץ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה
אליו ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט
אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח
ליהוה ויקרא בשם יהוה ויסע אברם הלוך
ונסוע הנגבה
ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי
כי אשה יפת מראה את ויהיה כי יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו
אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה
נפשי בגללך ויהי כבוא אברם מצרימה וירא
המצרים את האשה כי יפה הוא מאד וירא
אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
האשה בית פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי
לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת
וגמלים ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת
ביתו על דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת
לי כי אשתך הוא למה אמרת אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך ויצו
עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו
ואת כל אשר לו ולוט עמו הנגבה ואברם
כבד מאד במקנה בכסף ובזהב וילך למסעיו
מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם
אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי אל מקום
המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם
אברם בשם יהוה וגם ללוט ההלך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ
לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ
ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני
וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים
אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי
אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה

וישאלוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן
כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת
עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער
ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט
מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם ישב
בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד
סדם ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא
נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם
צפנה ונגבה וקדמה וימה כי את כל הארץ
אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם
ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל
איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה
ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר
בחברון ויבן שם מזבח ליהוה
ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו
מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים
ומלך בלע היא צער כל אלה חברו אל עמק
השדים היא ים המלח שתים עשרה שנה עבדו
את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו
ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים
אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת
הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים ואת
החרי בהרם שעיר עד איל פארן אשר על
המדבר וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש
ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב
בחצצן תמר ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו
אתם מלחמה בעמק השדים את כדרלעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה ועמק השדים באת באת חמר
ויגסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים
הרה נסו ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת
כל אכלם וילכו ויקחו את לוט ואת רכשו
בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי
ברית אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו

וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש
מאות וירדף עד דן ויחלק עליהם לילה הוא
ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל
לדמשק וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו
ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם וישא
מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את
כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק
שוה הוא עמק המלך ומלכי צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ
וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו
מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי
הנפש והרכש קח לך ויאמר אברם אל מלך
סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
וארץ אם מחוש ועד שרוך נעל ואם אקח מכל
אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם
בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
וחלקם אחר הדברים האלה
היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל
תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד
ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר
ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן
ביתי יורש אתי והנה דבר יהוה אליו לאמר
לא ירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
ירשך ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך והאמן ביהוה ויחשבה
לו צדקה ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל ויקח לו
את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר וירד העיט
על הפגרים וישב אתם אברם ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עליו ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול

ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה
שובה ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון
האמרי עד הנה ויהי השמש באה ועלטה היה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים ההלה ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת את
הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני
ואת הגרגשי ואת היבוסי ושרי
אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
ושמה הגר ותאמר שרי אל אברם הנה נא
עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי
אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי ותקח
שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה
מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען
ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה ויבא אל
הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך ויאמר
אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה
השוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה
וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על
העין בדרך שור ויאמר הגר שפחת שרי אי
מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
אנכי ברחת ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל
גברתך והתעני תחת ידיה ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב
ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וכל יד בכל ועל
פני כל אחיו ישכן ותקרא שם יהוה הדבר
אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי
אחרי ראי על כן קרא לבאר באר לחי ראי
הנה בין קדש ובין ברד ותלד הגר לאברם בן
ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל
לאברם וירא
אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא
יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך
לפני והיה תמים ואתנה בריתי ביני וביניך

וארבה אותך במאד מאד ויפלו אברם על פניו
וידבר אתו אלהים לאמר אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד את שמך
אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים
נתתיך והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו והקמתי את בריתי ביני וביניך
ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לך לאלהים ולזרעך אחריך ונתתי לך ולזרעך
אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען
לאחזת עולם והייתי להם לאלהים ויאמר
אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמור
אתה וזרעך אחריך לדרתם זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול
לכם כל זכר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
לאות ברית ביני וביניכם ובן שמנת ימים ימול
לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף
מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא המול ימול
יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם וערל זכר אשר לא ימול את
בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את
בריתי הפר ויאמר אלהים אל
אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי
כי שרה שמה וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו
הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים
שנה תלד ויאמר אברהם אל האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו
והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים
עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול ואת בריתי
אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה
בשנה האחרת ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר אתו אלהים ואברהם
בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו
וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
את בשר ערלתו בעצם היום הזה נמול אברהם

וישמעאל בנו וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת
כסף מאת בן נכר נמלו אתו
וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי
חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך יקח נא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ואקחה
פת לחם וסעדו לבבכם אחר תעברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך ושוב
ויתן אל הנער ויכהר לעשות אתו ויקח חמאה
וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
עמד עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו אליו
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר
שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות
לשרה ארח כנשים ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר
יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני זקנתי איפלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן
ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר
לא כי צחקת ויקמו משם האנשים וישקפו על
פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם ויהוה
אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה
ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו
כל גוי הארץ כי ידעתיו למען אשר יצוה את
בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את
אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
כי רבה ורשאתם כי כבדה מאד ארדה נא
ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם
לא אדעה ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה ויגש אברהם ויאמר האף
תספה צדיק עם רשע אולי יש חמשים צדיקם
בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה חללה לך
מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע

Panel 006 Gen 18.25b-20.17a

והיה כצדיק כרשיע וחלילה לך השפט כל הארץ
לא יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל
המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי
יחסרון חמשים הצדיקם החמשה התשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה ויסף עוד לדבר
אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר
לא אעשה בעבור הארבעים ויאמר אל נא
יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים ויאמר
הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
העשרים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה וילך יהוה כאשר
כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו
ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
ישב בשער סדם ויראו לוט ויקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה ויאמר הנה נא אדני
סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא
כי ברחוב נלין ויפצר בם מאד ויסרו אליו
ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות
אפה ויאכלו שרם ישכבו ואנשי העיר אנשי
סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם
מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת
סגר אחריו ויאמר אלהם אחי תרעו הנא
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא
אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו
בצל קרתי ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד
בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת
וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו ואת האנשים
אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד
גדול וילאו למצא הפתח ויאמרו האנשים
אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום כי
משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה
צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה
ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ואמר
קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את
העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו וכמו השחר
עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את
אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה
בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
וביד אשתו וביד שתי בנתיו ברחמת יהוה עליו
ויצאהו ויניחהו מחוץ לעיר ויהי כהוציאם אתם
החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך
ואל תעמוד בכל הככר ההרה המלט פן תספה
ויאמר לוט אלהם אל נא אדני הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית
עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
ההרה פן תדבקני הרעה ומתי הנה נא העיר
הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה
נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי
הפכי את העיר אשר דברת מהר המלט שמה
כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על
כן קרא שם העיר צוער השמש יצא על
הארץ ולוט בא צערה ויהוה המטיר על סדם
ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים
ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת
כל ישבי הערים וצמוח האדמה ותבט אשתו
מאחריו ותהי נציב מלח וישכם אברהם בבקר
אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה וישקף
על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר
וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן
ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן
לוט ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו
עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא
ושתי בנתיו ותאמר הבכירה אל הצעירה
אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך
כל הארץ לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין את אביהן
יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את
אביה ולא ידע בשכבה ובקומה ויהי ממחרת

ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש
את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונחיה מאבינו זרע ותשקין גם בלילה הזוא
את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא
ידע בשכבה ובקומה ותהרין שתי בנות לוט
מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם הוא ילדה
בן ותקרא שמו בן עמון הוא אבי בני עמון עד
היום ויסע משם אברהם ארצה
הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח
אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלהים
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך
מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל
ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם
צדיק תהרג הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא
גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי
עשיתי זאת ויאמר אליו האלהים בחלום גם
אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע
אליה ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא
ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דעכי מות
תמות אתה וכל אשר לך וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם ויראו האנשים מאד ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי
ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית
את הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק
אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר
אשתי וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת
אמי ותהי לי לאשה ויהי כאשר התעו אתי
אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר
תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה
אמרי לי אחי הוא ויקח אבימלך צאן ובקר
ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב ולשרה אמר הנה נתתי אלף
כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל
אשר אתך ואת כל ונכוחת ויתפלל אברהם אל
האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו

ואמהתיו וילדו כי עצר עצר יהוה בעד כל
רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת
אברהם ויהוה פקד את שרה
כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר
ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד
אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק ויכול
אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר
צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד
לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי
אלהים כל השמע יצחק לי ותאמר מי מלל
לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו
ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול
ביום הגמל את יצחק ותרא שרה את בן הגר
המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק ותאמר
לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק וירע
הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו ויאמר
אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע
בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן
האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא וישכם אברהם
בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על
שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר
באר שבע ויכלו המים מן החמת ותשלך את
הילד תחת אחד השיחם ותלך ותשב לה מנגד
הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות
הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך וישמע
אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל
הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי
כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם
קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה ותרא
באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק
את הנער ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב
במדבר ויהי רבה קשת וישב במדבר פארן
ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים
ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר
אתה עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה
אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה

ויאמר אברהם אנכי אשבע והוכיח אברהם
את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו
עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי
עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום ויקח אברהם
צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם
ברית וישם אברהם את שבע כבשת הצאן
לבדהן ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה
שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה ויאמר
כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה
לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת על כן
קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
פלשתים וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם
בשם יהוה אל עולם ויגר אברהם בארץ
פלשתים ימים רבים
ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני
ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו
שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך
וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו
האלהים ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחק ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ויקח
אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו
ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח
את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער

ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי
נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער איביו והתברכו בזרעך כל גויי הארץ
עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל נעריו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע
ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את
עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת
תחש ואת מעכה
ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית
ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני
מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי
עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני ויענו בני חת את אברהם לאמר לו
שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את
קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר אתם
לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר
ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את
אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו
לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך

והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי תתי
נתתיה לך קבר מתך וישתחו אברהם לפני
עם הארץ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה
קח ממני ואקברה את מתי שמה ויען
עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני ארץ
ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת
מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני
חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבלו סביב לאברהם למקנה לעיני
בני חת בכל באי שער עירו ואחרי כן קברו
אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה
המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען
ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת
קבר מאת בני חת ואברהם
זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל
ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא
תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבו כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת התשב אשיב את בנך אל הארץ אשר
יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך
פן תשיב את בני שמה יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב
שמה וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם
אדניו וישבע לו על הדבר הזה ויקח העבד
עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו
בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת
ערב לעת צאת השאבת ויאמר יהוה אלהי
אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד
עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים

ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים ותרד׃
הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה
ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת׃
לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני ויהי הוא טרם ככלה לדבר והנה רבקה׃
יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת׃
נחור אחי אברהם וכדה על שכמה ותנער׃
טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה׃
ותרד העינה ותמלא כדה ותעל ויראך העבד׃
לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃
ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה׃
ותשקהו ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם ככו לשתת ותמהר ותער כדה׃
אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב
ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה׃
מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא
ויהי כאשר ככו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי
נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין ותאמר
אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה׃
לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב
עמנו גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה
ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר
לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני יהוה בית אחי אדני ותרץ הנער ותגד
לבית אמה כדברים האלה וכל בקרבה׃ ארץ
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל
העין ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים על
ידי אחתו ובשמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש
והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר בוא
ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הביתה׃
ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
אתו וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד
אם דברתי דברי ויאמר דבר ואמר עבד אברהם׃
אנכי ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וידן
לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת׃
וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן
לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו

וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה׃ לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא׃
אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה׃
לבני ואמר אל אדני אכי לא תלך האשה אחרי׃
ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח׃
מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני׃
ממשפחתי ומבית אבי אז תנקה מאלתי׃ ס
תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והית נקי׃
מאלתי ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי׃
אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר׃
אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין המים׃
והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה׃
השקיני נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם
אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה׃
אשר הכיח יהוה לבן אדני אני שרם אכלה׃
לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על
שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה׃
השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר
שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים׃
השקתה ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר
בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה׃
ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד
ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי׃
אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת
את בת אחי אדני לבנו ועתה אם יש כם עשים
חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך׃
רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי׃
אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי כאשר׃
שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה׃
ליהוה ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים׃
ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אחיה
ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך
ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא
לנער ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו
אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃
וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת
עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה׃

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה׃
לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו ויתרצצו הבנים בקרבה׃
ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את
יהוה ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני
לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד צעיר ויכלאו ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו׃
אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
תם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב
נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר
עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם
הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃
ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃
ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו
וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך
ויבז עשו את הבכרה׃
ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גררה וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
אליך גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך
כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל
והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמע
אברהם בקלי וישמור משמרתי מצותי חקותי
ותורתי וישב יצחק בגרר וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר
אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי
טובת מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון

וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו
ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך
הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
כי אמרתי פן אמות עליה ויאמר אבימלך
מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם
את אשתך והבאת עלינו אשם ויצו אבימלך
את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו
מות יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה
ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד
ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך
מעמנו כי עצמת ממנו מאד וילך משם יצחק
ויחן בנחל גרר וישב שם וישב יצחק ויחפר
את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא
להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים
ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים
ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו
באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה
ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב
יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר שבע
וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי
אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם
עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם
אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך
אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ויאמר
אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
אתי ותשלחוני מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי
היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו
בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה
עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך
רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך
יהוה ויעש להם משתה ויאכלו וישתו וישכימו
בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו
מאתו בשלום ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי
יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו

ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא אתה שבעה
על כן שם העיר באר שבע עד היום
הזה ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי
ואת בשמת בת אילן החתי ותהיין מרת רוח
ליצחק ולרבקה ויהי כי זקן
יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו
בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני
ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי
ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
נפשי בטרם אמות ורבקה שמעת בדבר
יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד
ציד להביא ורבקה אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל
עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה לי
מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני
מותי ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה
אתך לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב והבאת לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו
הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק
אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח
לי וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו
בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש
את יעקב בנה הקטן ואת עורת גדיי העזים
הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארין ותתן
את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד
יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי
עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא
שבה ואכלה מציידי בעבור תברכני נפשך
ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני
ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני ויאמר
יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו
וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו

ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת
ויברכהו ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני
ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני למען תברכך
נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת ויאמר
אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגש
וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה
ויתן לך האלהים משל השמים ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש יעבדוך עמים וישתחו לך
לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך
ארריך ארור ומברכיך ברוך ויהי כאשר כלה
יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב
מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו
ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני
נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
אני בנך בכרך עשו ויחרד יצחק חרדה גדלה
עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא
לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך
יהיה כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח
ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה ויען
יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת
כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו
ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל
אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני
אבי וישא עשו קלו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר
אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל
השמים מעל ועל חרבך תחיה ואת אחיך
תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
צוארך וישתם עשו את יעקב על הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך
מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע בקלי
וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו
ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך עד
שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו

ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם
יום אחד ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי
מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ויקרא
יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו
לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם
ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה
מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אתך
ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך
את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם
וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל
לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח
אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו
אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות
כנען וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח את
מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות
על נשיו לו לאשה ויצא
יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא וירחם
והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו והנה
יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ויקץ
יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום
הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר מה נורא
המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה
שער השמים וישכם יעקב בבקר ויקח את
האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה
ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום
ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה
וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי

Panel 010 Gen 28.20b-30.39a

ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי
לחם לאכל ובגד ללבש ושבתי בשלום אל
בית אבי והיה יהוה לי לאלהים והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
אשר תתן לי עשר אעשרנו לך ויגש יעקב
רגליו וילך ארצה בני קדם ויראו והנה באר
בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים
עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את
הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה
ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
אנחנו ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור
ויאמרו ידענו ויאמר להם השלום לו ויאמרו
שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר
הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר
יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי
הבאר והשקינו הצאן עודנו מדבר עמם ורחל
באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא ויהי
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו
ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את
האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי
אמו וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך
ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה
הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו
וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את
כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים ויאמר לבן
ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי
מה משכרתך וללבן שתי בנות שם הגדלה
לאה ושם הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה ויאהב יעקב את
רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך
הקטנה ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי
אתה לאיש אחר שבה עמדי ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן
את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב
ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה

ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה
ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה
זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה מלא שבע זאת ונתנה
לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי
עוד שבע שנים אחרות ויעש יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה ויתן
לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה
ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה
ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי
אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי
ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו
שמעון ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על
כן קרא שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה
ותעמד מלדת ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב
ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה
לי בנים ואם אין מתה אנכי ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן ותאמר הנה אמתי בלהה בא
אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה
ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
יעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר
רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן
על כן קראה שמו דן ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל בן שני ליעקב ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא
שמו נפתלי ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה
ותלד זלפה שפחת לאה בן ליעקב ותאמר
לאה בגד ותקרא את שמו גד ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר וילך ראובן
בימי קציר חטים ויכצא דודאים בשדה ויבא
אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי בנך ותאמר לה המעט
קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני

ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא
לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר
שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא
וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר
ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר
לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו
זבולן ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה
ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה ותהר ותלד בן ותאמר אסף
אלהים את חרפתי ותקרא את שמו יוסף לאמר
יסף יהוה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה רחל
את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ולארצי תנה את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את
עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך
ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה ויאמר אליו
אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
גם אנכי לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב
לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה
אשובה ארעה צאנך אשמר אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה
חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי
ועניתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי
לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום
בכשבים גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי
כדברך ויסר ביום ההוא את התישים העקדים
והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאדת
כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים וידתן ביד
בניו וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת ויקח לו
יעקב מקל לבנה לוז ולוז וערמון ויפצל בהן
פצלות לבנות מרשף הלבן אשר על המקלות
ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות
המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן
ויחמנה בבאן לשתות ויחמו הצאן אל המקלות

ותכרן הצאן עקדים נקדים ושלאים והכשבים
הפרד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום
בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם
על צאן לבן והיה בכל יחם הצאן המקשרות
ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות ובהעשק הצאן לא ישים
והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב ויפרץ
האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים וישמע את דברי בני
לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה ויראו
יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ
אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך וישלח
יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו
ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו
אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי ואתנה
ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן ואביכן
התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים
ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם
כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
עקדים ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי
ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום
והנה העתדים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים ויאמר אלי מלאך האלהים
בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא עיניך
וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן
עשה לך אנכי האל בית אל אשר משחת שם
מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא
מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך ותען
רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה
בבית אבינו הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו
ויאכל גם אכול את כספנו כי כל העשר
אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה ויקם
יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים
וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש
מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל
יצחק אביו ארצה כנען ולבן הלך לגזז את
צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה

ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי
ברח הוא ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו הר הגלעד ויגד
ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח את
אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד ויבא אלהים אל לבן
הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך
פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג לבן את
יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע
את אחיו בהר הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה
עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבויות
וחרב למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת
לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור
ולא נשקתני לבני ולבנתי עתה הסכלת
עשו יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר
עם יעקב מטוב עד רע ועתה הלך הלכת כי
נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת אתי
אלהי ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי
פן תגזל את בנותיך מעמי עם אשר תמצא
את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך כה
עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם
ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא
באהל רחל ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל
האהל ולא מצא ותאמר אל אביה אל יחר
בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך
נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים ויחר
ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה
פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי כי מששת
את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה
נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו זה עשרים
שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי
צאנך לא אכלתי שרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי
לילה הייתי ביום אכלני חרב וקרח בליליה
ותדד שנתי מעיני זה לי עשרים שנה בביתך
עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת
מנים ליולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד
יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי

ועתה הייתי לשני מחנות הצילני נא מיד אחי
מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני
אם על בנים ואתה אמרת היטב אישיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב ויכן שם בליליה ההוא ויקח מן הבא
בידו מנחה לעשו אחיו עזים מאתים ותישים
עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים גמלים
מיניקות ובניהם שלשים פרדת ארבעים
ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל
עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
עדר ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו
אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך
ולמי אלה לפניך ואמרת לעבדך ליעקב מנחה
הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו
ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל
ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה
תדברון אל עשו במצאכם אתו ואמרתם גם
הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי
ישא פני ותעבר המנחה על פניו והוא לן בליליה
ההוא במחנה ויקם בליליה הוא ויקח את שתי
נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו
ויעבר את מעבר יבק ויקחם ויעבירם את הנחל
ויעבר את אשר לו ויותר יעקב לבדו ויאבק
איש עמו עד עלות השחר וירא כי לא יכל
לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו
עמו ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
אשלחך כי אם ברכתני ויאמר אליו מה שמך
ויאמר יעקב ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך
כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך
ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם
ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ויזרח לו
השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על
ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה וישא יעקב עיניו וירא
והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות
וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה

ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
יוסף אחרנים והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו וירץ עשו
לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו
ויבכו וישא את עיניו וירא את הנשים ואת
הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר
חנן אלהים את עבדך ותגשן השפחות הנה
וילדיהן ותשתחוין ותגש גם לאה וילדיה
וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו ויאמר
מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא
חן בעיני אדני ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי
לך אשר לך ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי
חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי
פניך כראת פני אלהים ותרצני קח נא את
ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש
לי כל ויפצר בו ויקח ויאמר נסעה ונלכה ואלכה
לנגדך ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים
עד אשר אבא אל אדני שעירה ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני ושב ביום ההוא עשו
לדרכו שעירה ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום
סכות ויבא יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן
את פני העיר ויקן את חלקת השדה אשר
נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל ותצא דינה בת לאה
אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ וירא
אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה ותדבק נפשו בדינה
בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את
הילדה הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא את
דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש
יעקב עד באם ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
לדבר אתו ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה

וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו לאשה והתחתנו את
בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם ואתנו
תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
והאחזו בה ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנער לאשה ויענו בני יעקב
את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר
טמא את דינה אחתם ויאמרו אליהם לא נוכל
לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש
אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו אך בזאת
נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר
ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו
וישבנו אתכם והיינו לעם אחד ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו וישבו
דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור
ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ויבא חמור
ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו
נתן להם אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר
כאשר הם נמלים מקנהם וקנינם וכל בהמתם
הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו
וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער
עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו וידי
ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו
על העיר בטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית
שכם ויצאו בני יעקב באו על החללים ויבזו
העיר אשר טמאו אחותם את צאנם ואת בקרם
ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו ואת כל חילם ואת כל טפם ואת
נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו

ונפתלי ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה
בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב
אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק ויהיו ימי
יצחק מאת שנה ושמנים שנה ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו
אתו עשו ויעקב בניו
ואלה תלדות עשו הוא אדום עשו לקח את
נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי ואת בשמת
בת ישמעאל אחות נביות ותלד עדה לעשו
את אליפז ובשמת ילדה את רעואל ואהליבמה
ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני
עשו אשר ילדו לו בארץ כנען ויקח עשו את
נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו
ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו
אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני
יעקב אחיו כי היה רכושם רב משבת יחדו
ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אדתם מפני
מקניהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום
ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר אלה
שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל
בן בשמת אשת עשו ויהיו בני אליפז תימן
אומר צפו וגעתם וקנז ותמנע היתה פילגש
לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה
בני עדה אשת עשו ואלה בני רעואל נחת וזרח
שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה
היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח
אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף
תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז אלוף
קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי
אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף
שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום
אלה בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה
אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת
עשו אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא
אדום אלה בני שעיר החרי יושבי
הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ודישון ואצר
ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב
שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך
מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה
בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום
צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל
יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים
על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי
בני יעקב ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא
בית אל הוא וכל העם אשר עמו ויבן שם מזבח
ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דברה מינקת
רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות
וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם
ויברך אתו ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני
אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו ואת הארץ אשר נתתי
לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ ויעל מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו ויצב יעקב מצבה במקום אשר
דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה
שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל וידי
עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה
המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא
לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה
הוא בית לחם ויצב יעקב מצבה על קברתה
הוא מצבת קברת רחל עד היום ויסע ישראל
ויט אהלה מהלאה למגדל עדר וידי בשכן
ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את
בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב
ראובן ושמעון ולוי ויהודה וששכר וזבולן בני
רחל יוסף ובנימן ובני בלהה שפחת רחל דן

ויהיו בני לושן חרי והימם ואחות לושן תמנע
ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם
ואלה בני צבעון ואיה ועגה הוא ענה אשר
מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים
כצבעון אביו ואלה בני ענה דשן ואהליבמה
בת ענה ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן
וכרן אלה בני אצר בלהן זעוון ועקן אלה בני
דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי אלוף לושן
אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה אלוף
דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי
לאלפיהם בארץ שעיר
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל וימלך באדום בלע בן
בעור ושם עירו דנהבה וימת ויבלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה וימת ויבב וימלך תחתיו
וישם מארץ התימני וימת וישם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב
ושם עירו עוית וימת הדד וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרחבת הנהר וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן
בן עכבור וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו
הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת
מטרד בת מי זהב ואלה שמות אלופי עשו
למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע
אלוף עלוה אלוף יתת אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן אלוף קנז אלוף תימן אלוף
מבצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי
אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו
אבי אדום
וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען
אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה
שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את
בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה אל אביהם וישראל אהב את
יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם
מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם
ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא
אתו ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
אשר חלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי

ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול
תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו
ועל דבריו ויוחלם עוד חלום אחר ויספר אתנו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
לי ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא
נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר וילכו
אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ויאמר
ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ויאמר
לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום
הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה וימצאהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה תבקש ויאמר
את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם
רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו
וימצאם בדתן ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
אליהם ויתנכלו אתו להמיתו ויאמרו איש
אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא ועתה
לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו
חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו
וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו
נפש ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם
השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד
אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו
אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו
את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
עליו ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק
אין בו מים וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם
ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
להוריד מצרימה ויאמר יהודה אל אחיו מה
בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו ולכו
ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי
אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו ויעברו אנשים
מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
כסף וביאו את יוסף מצרימה וישב ראובן
אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו

וישב אל אחיו ויאמר הילד אינו ואני אנה אני
נא ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
וישבלו את הכתנת בדם וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו שרף שרף יוסף
ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים ויקמו כל בניו וכל בנותיו
לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני
אבל שאלה ויבך אתו אביו והמדנים מכרו
אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים
ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט
עד איש עדלמי ושמו חירה ויראה שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה
ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד
ותלד בן ותקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד
בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה
אתו ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו
יהוה ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך
ויבם אתה ותקם זרע לאחיך וידע אונן כי לא
לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו וירע
בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך
עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו
הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם
יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
עלה תמנתה כגז צאנו ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
שלה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויט אליה אל
הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע
כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי
ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר
אם תתן ערבון עד שלוחך ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו

ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה וישלח יהודה את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
ולא מצאה וישאל את אנשי מקמה לאמר איה
הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה
וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו
לא היתה בזה קדשה ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז
הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה וידעי
כמשלשת חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה
הוציאוה ותשרף הוא מוצאת והיא שלחה
אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה
האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על
כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה
ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה ויהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על
ידו שני לאמר זה יצא ראשנה ויהי כמשיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו
השני ויקרא שמו זרח ויוסף
הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
אשר הורדהו שמה ויהי יהוה את יוסף ויהי
איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי וירא
אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה
מצליח בידו וימצא יוסף חן בעיניו וישרת
אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו ויהי
מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו
ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה
ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אדתו
מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר הדברים
האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי וימאן ויאמר אל אשת
אדניו הן אדני לא ידעאתי מה בבית וכל אשר
יש לו נתן בידי איננו גדול בבית הזה ממני
ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך
באשר את אשתו ואיך אעשה
הרעה הגדלה הזאת וחטאתי
לאלהים ויהי כדברה אל יוסף יום יום

וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט
אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף
פרעה ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת
השרגים שלשת ימים הם בעוד שלשת ימים
ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת
כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית
משקהו כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך
ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה
והוצאתני מן הבית הזה כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו
אתי בבור וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר
אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי
חרי על ראשי ובסל העליון מכל מאכל
פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל
מעל ראשי ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת
הסלים שלשת ימים הם בעוד שלשת ימים
ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך
על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך ויהי
ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש
משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים
ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו וישב את
שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף
פרעה ואת שר האפים תלה כאשר פתר
להם יוסף ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחהו

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו ותנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר
רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות
על שפת היאר ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה
והבריאת ויקץ פרעה וישן ויחלם שנית והנה
שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות
והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות
אחריהן ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה
חלום ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא
את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה
וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את
חטאי אני מזכיר היום פרעה קצף על עבדיו

ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה
ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו
ואין איש מאנשי הבית שם בבית ותתפשהו
בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס
ויצא החוצה ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה
וינס החוצה ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם
לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא
אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול ויהי כשמעו
כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
ויצא החוצה ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו
אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק
בי ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס החוצה ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי
עבדך ויחר אפו ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך
אסורים ויהי שם בבית הסהר ויהי יהוה את
יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית
הסהר ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים
שם הוא היה עשה איז שר בית הסהר ראה
את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר
הוא עשה יהוה מצליח

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מוכר
מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר
האופים ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם
ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם
אתם ויהיו ימים במשמר ויחלמו חלום שניהם
איש וחלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר
אסורים בבית הסהר ויבא אליהם יוסף בבקר
ויראם והנם זעפים וישאל את סריסי
פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר
מדוע פניכם רעים היום ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף
הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי ויספר שר
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי
והנה גפן לפני ובגפן שלשה שרגים והוא
כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים

ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת
שר האפים ונחלמה חלום בלילה אחד אני
והוא איש כפתרון חלמו ושם אתנו נער
עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר ויהי כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה
וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מן
הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה
ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר
אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אתו ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
אלהים יענה את שלום פרעה וידבר פרעה
אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר והנה
מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת
תאר ותרעינה באחו והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות
בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרעה
ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
הפרות הראשנות הבריאת ותבאנה אל
קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה ואיקץ וארא בחלמי והנה
שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת ושבות
והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים
צמחות אחריהם ותבלען השבלים הדקת את
שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים
ואין מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה
אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה
שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא
ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני רעב הוא הדבר אשר
דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה
את פרעה הנה שבע שנים באות שבע גדול
בכל ארץ מצרים וקמו שבע שני רעב אחריהן
ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב
את הארץ ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד ועל השנית
החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
האלהים וממהר האלהים לעשתו ועתה
יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ
מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ

וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע
ויקבצו את כל אכל השנים השבות הבאת
האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים
ושמרו והיה האכל לפקדון לארץ לשבע
שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ ברעב וייטב הדבר בעיני פרעה
ובעיני כל עבדיו ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו ויאמר
פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך
את כל זאת אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה
על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל
ממך ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך
על כל ארץ מצרים ויסר פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו
בגדי שש וישם רבד הזהב על צואריו וירכב
אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים ויאמר
פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים
איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים ויקרא
פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת
בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על
ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים ותעש הארץ
בשבע השבלים לקמצים ויקבץ את כל
אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן
אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה
נתן בתוכה ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה
מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר וליוסף
ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר
ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און ויקרא
יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים
את כל עמלי ואת כל בית אבי ואת שם השני
קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי
ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ
מצרים ותחלינה שבע שני הרעב לבוא
כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים היה לחם ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו והרעב היה על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים

ויחזק הרעב בארץ מצרים וכל הארץ באו
מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
הארץ וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר
יעקב לבניו למה תתראו ויאמר הנה שמעתי
כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו
משם ונחיה ולא נמות וירדו אחי יוסף עשרה
לשבר בר ממצרים ואת בנימין אחי יוסף לא
שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון
ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה
הרעב בארץ כנען ויוסף הוא השליט על
הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה וירא יוסף
את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם
קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כנען לשבר אכל ויכר יוסף את אחיו
והם לא הכרהו ויזכר יוסף את החלמות אשר
חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל כלנו בני איש אחד
נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות
ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני
איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו
היום והאחד איננו ויאמר אלהם יוסף הוא
אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם בזאת
תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן הנה שלחו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת
אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם ויאסף
אתם אל משמר שלשת ימים ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים
אני ירא אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר
בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון
בתיכם ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ויאמרו איש
אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת ויען ראובן
אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל
תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש
והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם
ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם

ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם
ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך
ויעש להם כן וישאו את שברם על חמריהם
ויכלו משם ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי
אמתחתו ויאמר אל אחיו הושבה כספי וגם
הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל
אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו ויבאו
אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל
הקרת אתם לאמר דבר האיש אדני הארץ
אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ
ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים
שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו
והקטן היום את אבינו בארץ כנען ויאמר
אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים
אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון
בתיכם קחו ולכו והביאו את אחיכם הקטן
אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם
את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו ויהי
הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו
בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם
ויראו ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין
תקחו עלי היו כלנה ויאמר ראובן אל אביו
לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך
תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך ויאמר לא
ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר
וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי ביגון שאולה והרעב כבד בארץ
ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו
ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
לנו מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר העד
העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם אם ישך משלח את אחינו אתנו
נרדה ונשברה לך אכל ואם אינך משלח לא
נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם ויאמר ישראל למה הרעתם
לי להגיד לאיש העוד לכם אח ויאמרו שאול
שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד
אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים
האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם

ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער
אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו
גם אתה גם טפנו אנכי אערבנו מידי תבקשנו
אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי
לך כל הימים כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו
זה פעמים ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן
אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת
ולט בטנים ושקדים וכסף משנה קחו בידכם
ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו
בידכם אולי משגה הוא ואת אחיכם קחו וקומו
שובו אל האיש ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין
ואני כאשר שכלתי שכלתי ויקחו האנשים את
המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת
בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף
ויראו יוסף את בנימין ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן
כי אתי יאכלו האנשים בצהרים ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
הביתה יוסף ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף
ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה
אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
ולקחת אתנו לעבדים ואת חמורינו ויגשו אל
האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית
ויאמרו בי ארני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו
והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו
ונשב אתו בידנו וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר
אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו ויאמר
שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי
ויוצא אלהם את שמעון ויבא האיש את האנשים
הביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
לחמוריהם ויכינו את המנחה עד בוא יוסף
בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם ויבא יוסף
הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחוו לו ארצה וישאל להם לשלום ויאמר
השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי
ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו
וישתחו וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו
ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי

אביכם ויגש אליו יהודה

Panel 016 Gen 44.18b-47.18a

ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני
ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה אדני
שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח
ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן
ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו
ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני
עליו ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו ומת ותאמר אל עבדיך
אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון
לראות פני ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד
לו את דברי אדני ויאמר אבינו שברו לנו
מעט אכל ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
ואחינו הקטן איננו אתנו ויאמר עבדך אבי
אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי
ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
ראיתיו עד הנה ולקחתם גם את זה מעם פני
וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה
שאלה ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו והיה כראותו כי
אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך
אבינו ביגון שאלה כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך ושאתי
לאבי כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת
הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו כי איך
אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה
ברע אשר ימצא את אבי ולא יכל יוסף
להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו
כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע
יוסף אל אחיו ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה ויאמר יוסף אל
אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
לענות אתו כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל
אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרימה ועתה אל תעצבו
ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם כי זה שנתים הרעב
בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חרוש
וקציר וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה
ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו
ומושל בכל ארץ מצרים מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד
וישבת בארץ גשן והייתי קרוב אלי אתה ובניך
ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי
אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם והגדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה ויפל
על צואריו בנימין בכה ובנימין בכה על
צואריו וישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי
כן דברו אחיו אתו ובקל נשמע בית פרעה לאמר
באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
עשו טענו את בעיריכם ולכו באו ארצה כנען וקחו
את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ
ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל
ארץ מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל ויתן
להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה
לדרך לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת
ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ובזון
לאביו לדרך וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם
אל תרגזו בדרך ויעלו ממצרים ויבאו ארצה
כנען אל יעקב אביהם ויגדו לו לאמר עוד יוסף
חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי
לא האמין להם וידברו אליו את כל דברי
יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר
שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם
ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק
ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר
יעקב יעקב ויאמר הנני ויאמר אנכי האל
אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי
גדול אשימך שם אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך

ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את
יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות
אשר שלח פרעה לשאת אתו ויקחו את
מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען
ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו בניו ובני
בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה ואלה שמות בני
ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב
ראובן ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן וכרמי
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן הכנענית ובני לוי גרשון קהת ומררי
ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער
ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול
ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון ובני זבלון
סרד ואלון ויחלאל אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו
ובנותיו שלשים ושלש ובני גד צפיון וחגי שוני
ואצבן ערי וארודי ואראלי ובני אשר ימנה
וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה
חבר ומלכיאל אלה בני זלפה אשר נתן לבן
לבלהה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה
נפש בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן ויולד
ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים ובני
בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש
מפים וחפים וארד ואלה בני רחל אשר ילד
ליעקב כל נפש ארבעה עשר ובני דן חשים
ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם אלה בני
בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה
ליעקב כל נפש שבעה כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל
נפש שישים ושש ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה
ואת יהודה שלח לפניו
אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן
ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו
עוד וישראל אל יוסף אמותה הפעם
אחרי ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף
אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו

וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו והיה כי
יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי
תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל
אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה
ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל
פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו
ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך ארץ
מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את
אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת
ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על
אשר לי ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו
לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני
חיי אבתי בימי מגוריהם ויברך יעקב את פרעה
ויצא מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו ואת
אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף
מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך
כי אפס כסף ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה
לכם במקניכם אם אפס כסף ויביאו את
מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ותתם השנה
ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא
נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה
אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו

ואדמתנו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה
אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה
ולא נמות והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל
אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה
ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר
נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם
ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום
ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם
את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית
לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה
ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם
ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני ונהיינו
עבדים לפרעה וישם אתה יוסף לחק עד היום
הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
הכהנים לבדם לא היתה לפרעה וישב ישראל
בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ואר־בעים
ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא
לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת
אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבת־י
ונשאתני ממצרים וקברתני בקבר־תם ויאמר
אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו
וישתחו ישראל על ראש המטה
ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך
אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרבית־ך ונתתיך
לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
אחרי־ך אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם
אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם וירא
ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף
אל אבין בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן
לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך
לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך
ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
ישראל ויגש אליו וישלח ישראל את ימינו וישת
על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה
אתי מעודי עד היום הזה המלאך הגאל אתי
מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ וירא
יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים
וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על
ראשו וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא
יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל
ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים ויברכם ביום ההוא
לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם
ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי
מיד האמורי בחרבי ובקשתי
ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו
ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם
ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי
אביך אז חללת יצועי עלה
שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסדם
אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל
יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך גור אריה יהודה מטרף
בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו
לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגל־יו
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים אסרי לגפן
עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו
ובדם ענבים סותה חכלילי עינים מיין ולבן
שנים מחלב
זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות
וירכתו על צידן
יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנחה
כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך
קויתי יהוה גד גדוד יגודנו והוא
יגד עקב מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך נפתלי
אילה שלוחה הנתן אמרי שפר בן
פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור
וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו על
ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו
בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל כל אלה שבטי ישראל שנים
עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
אותם איש אשר כברכתו ברך אתם ויצו
אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי במערה אשר בשדה המכפלה אשר
על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר
שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את לאה מקנה השדה והמערה
אשר בו מאת בני חת ויכל יעקב לצות את
בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל
עמיו ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו

ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את
אביו ויחנטו הרפאים את ישראל וימלאו לו
ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו
אתו מצרים שבעים יום ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי
חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך
ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי
פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל
בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב גם
פרשים ויהי המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן
האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד
גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
ימים וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן
קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן כאשר צום וישאו אתו בניו
ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרן החתי על פני ממרא וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצוו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו
וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם
רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר
שנים וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם

והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את
בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמתי מזה ויסף בן מאת
ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
יעקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי
ויהודה יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי גד ואשר
ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף
היה במצרים ויכת יוסף וכל אחיו וכל הדור
ההוא ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ וישימו עליו שרי
מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס וכאשר יענו
אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך וימררו
את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
בפרך ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה
ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא
וחיה ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו
כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את
הילדים ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר
להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את
הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא
כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם
תבוא אליהן המילדת וילדו וישב אלהים
למילדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי כי יראו
המילדת את האלהים ויעש להם בתים ויצו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון

ויקח איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר
האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא
ותצפנהו שלשה ירחים ולא יכלה עוד הצפינו
ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת
ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת
היאר ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה
לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה
הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ותפתח
ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו
ותאמר מילדי העברים זה ותאמר אחתו אל
בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן
העברית ותינק לך את הילד ותאמר לה
בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם
הילד ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד
הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו ויגדל הילד ותבאהו
לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר כי מן המים משיתהו ויהי בימים ההם
ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא
איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפן כה וכה
וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול
ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים
ויאמר לרשע למה תכה רעך ויאמר מי שמך
לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר
כאשר הרגת את המצרי וייר משה ויאמר אכן
נודע הדבר ושמע פרעה את הדבר הזה ויבקש
להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב
בארץ מדין וישב על הבאר ולכהן מדין שבע
בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים
להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויגרשום
ויקם משה ויושען וישק את צאנם ותבאנה אל
רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום
ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה
דלה לנו וישק את הצאן ויאמר אל בנתיו ואיו
למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם
ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה
בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי
אמר גר הייתי בארץ נכריה
ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו
בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל
האלהים מן העבדה וישמע אלהים את נאקתם

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים ומשה היה רעה
את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן
אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה וירא
מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער באש והסנה אינינו אכל ויאמר
משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה
מדוע לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
משה ויאמר הנני ויאמר אל תקרב הלם של
נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא ויאמר אנכי אלהי אביך
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר
משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים ויאמר
יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
מכאביו וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו
מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי ועתה הנה
צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את
הלחץ אשר מצרים לחצים אתם ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל
ממצרים ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
ממצרים ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות
כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על ההר הזה ויאמר
משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה
תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם ויאמר
עוד אלהים אל נושה כה תאמר אל בני ישראל
יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם
וזה זכרי לדר דר לך ואספת את זקני ישראל
ואמרת אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי
אתכם ואת העשוי לכם במצרים ואמר אעלה
אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי